

Posudek na bakalářskou práci Jany Reilové

Česká a španělská frazeologie, klíčové slovo: názvy barev.

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2016, 69 stran)

Jana Reilová se ve své práci zabývá problematikou kontrastivního zkoumání frazeologických jednotek s klíčovým slovem „názvy barev“. Autorka postupuje způsobem pro tento typ prací typickým: nejprve představuje dané téma v rovině teoretické (str. 1-15). Podstatná část teoretické části je věnována podrobnému představení daného tématu v českých (např. Čermák) i španělských (např. Ruiz Gurillo) pramenech. S prameny autorka pracuje eticky, problematiku popisuje detailně a domnívám se, že obsahově správně.

Na velmi slušnou část teoretickou navazuje část praktická (str. 16 - 65), v níž autorka podle mého názoru velmi detailně analyzuje jednotlivé frazémy z hlediska jejich významů, z hlediska formálního a v neposlední řadě i z pohledu kontrastivního (analýza translátologická). V této souvislosti nutno podotknout, že se autorce podařilo z celkem čtyř publikací vyexcerpovat reprezentativní vzorek španělských frazémů s klíčovým slovem „názvy barev“, který může posloužit k dalšímu kontrastivnímu výzkumu v této oblasti, příp. i obohatit informace v dostupných lexikografických příručkách. V tom vidím jen z největších přínosů dané práce. Pochopitelně oceňuji i další analýzy, které autorka vypracovala - např. formální analýzu na str. 29, která však podle mého názoru může mít jistou výpovědní hodnotu spíše u frazeologických jednotek kratšího rozsahu typu *Ser el garbanzo negro* nežli u delších jednotek typu přísloví - např.: *La novia que se come un garbanzo negro y novio tiene, poco lo quiere.*, které patrně budou vykazovat nižší ustálenost komponentů, jimiž jsou konstituovány (to autorka dokazuje nepřímo i v závěru na str. 64). Tato otázka by však spíše spadala do terminologického a obsahového definování jednotlivých frazeologických jednotek, jímž se tato práce primárně nezabývala. Oceňuji, že autorka pro účely své práce konzultovala i některé korpusové nástroje (InterCorp, CREA), což jí umožnilo získání dalšího materiálu zejména pro kontrastivní porovnání tohoto jevu. Škoda jen, že na str. 56, kde se odkazuje na 10 vyhledaných možností, jak v češtině vyjádřit „*ser viejo verde*“, došlo patrně k překlepu u čísla příslušné stránky, na kterou se odkazuje.

Positivní dojem z práce Jany Reilové bohužel lehce kazí její formální podoba: např.: několik chybně vystavených vět - např.: „*neboť spousta přísloví je založeno*“ (str. 1), upozorňuji i na místy nesystematické užívání kurzívy u příkladů (str. 4), místy i nejasnou interpunkci (str. 5), občasné nejednotné citace jmen autorů - Ruiz Gurillo - (str. 4) versus Gurillo (str. 7), chyby či překlepy - z nichž, na některé jsem autorku upozorňovala v průběhu zpracovávání práce - např.: vyjimečnost (str. 8), „průřez“ (str. 15), místy i nejednotná grafická úprava textu - viz text dole na str. 11, instituto Cervantes - str. 16. Na druhou stranu jejich množství není tak vysoké, aby muselo mít vliv na celkové hodnocení.

Z pozice vedoucí této bakalářské práce bych chtěla u této práce vyzdvihnout i diplomantčin velmi aktivní přístup při zpracovávání celého diplomního úkolu, kdy pravidelně docházela na konzultace, svědomitě prováděla bibliografické rešerše k tématu a prokazovala hluboký zájem o analyzovanou problematiku.

Závěr: S uvážením všech skutečností, které jsem uvedla výše, konstatuji, že práce Jany Reilové, i přes některé uvedené výhrady, plně vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným. Práci proto doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím známkou **výborně**.

V Českých Budějovicích, 10. června 2016

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.